

Focus on Jesus Christ and His Gospel

By Elder I. Raymond Egbo
Of the Seventy

Pievērsieties Jēzum Kristum un Viņa evaņģēlijam

Elders I. Reimonds Egbo
no Septiņdesmitajiem

October 2024 general conference

When we ignore the distractions of the world and focus on Christ and His gospel, we are guaranteed success.

In 1996 the Nigerian men's football team won gold at the Olympic Games held in Atlanta in the United States. As the final ended, jubilant crowds poured onto the streets of every city and town in Nigeria; this country of 200 million people was instantly transformed into a massive celebration at two o'clock in the morning! There was infectious joy, happiness, and excitement as people ate, sang, and danced. In that moment, Nigeria was united and every Nigerian was content being Nigerian.

Before the Olympics, this team faced numerous challenges. As the tournament began, their financial support ended. The team competed without proper kits, training venues, food, or laundry services.

Jerome Prevost/Getty Images

At one point, they were minutes away from being eliminated from competition, but the Nigerian team triumphed against all odds. This pivotal moment changed how they saw themselves. With newfound confidence, and with individual and team hard work and dogged determination, they unitedly ignored distractions and focused on winning. This focus earned them gold medals, and Nigerians christened them the "Dream Team." The Dream Team at the 1996 Olympics continues to be referenced in Nigerian sports.

David Cannon/Allsport/Getty Images

Once the football team learned to ignore the many distractions facing them and focused

Ja mēs ignorējam pasaules traucēkļus un pievēršamies Kristum un Viņa evaņģēlijam, mums tiek garantēti panākumi.

1996. gadā Nigērijas vīriešu futbola izlase izcīnīja zeltu olimpiskajās spēlēs, kas notika Atlantā, ASV. Beidzoties finālspēlēm, liksmi ļaužu pūļi izgāja visu Nigērijas pilsētu un mazpilsētu ielās; 200 miljonu iedzīvotāju lielā valsts pulksten divos no rīta uzreiz pārvērtās milzīgā svinētāju pulkā! Valdija aizrautīgs prieks, laime un sajūsma, un cilvēki ēda, dziedāja un dejoja. Tajā brīdī Nigērijas tauta bija vienota, un katrs nigērietis bija apmierināts ar to, ka ir nigērietis.

Pirms olimpiskajām spēlēm šī komanda saskārās ar daudziem izaicinājumiem. Sākoties turnīram, viņu finansiālais atbalsts beidzās. Izlase sacentās bez atbilstoša ekipējuma, treniņu vietām, ēdināšanas un veļas mazgāšanas pakalpojumiem.

Jerome Prevost/Getty Images

Vienbrīd viņi bija vien pāris minūšu no tā, lai tiktu izslēgti no sacensībām, taču Nigērijas izlase triumfēja par spīti visam. Šis izšķirošais brīdis mainīja viņu skatījumu uz sevi. Ar jauniegūtu pārliecību, individuālu un komandas smago darbu un neatlaidīgu apņēmību viņi vienoti ignorēja traucējošos faktorus un koncentrējās uz uzvaru. Pateicoties šai koncentrēšanās spējai, viņi nopelnīja zelta medaļas un nigērieši viņus nodēvēja par „Sapņu komandu”. Nigērijas sportā joprojām tiek pieminēts Sapņu komandas sasniegums 1996. gada olimpiskajās spēlēs.

David Cannon/Allsport/Getty Images

Kad šī futbola komanda iemācījās ignorēt daudzus traucēkļus, ar kuriem viņi saskārās, un

on their goal, they succeeded beyond what they thought possible and experienced great joy. (As did the rest of us in Nigeria!)

In a similar way, when we ignore the distractions of the world and focus on Christ and His gospel, we are guaranteed success beyond what we can fully imagine and can feel great joy. President Russell M. Nelson taught: “When the focus of our lives is on ... Jesus Christ and His gospel, we can feel joy regardless of what is happening—or not happening—in our lives.”

I pray that the Holy Ghost will help each of us to heed President Nelson’s invitation to focus our lives on “Jesus Christ and His gospel” so we can experience joy in Christ “regardless of what is happening—or not happening—in our lives.”

Several accounts in the Book of Mormon describe individuals who turned their lives around by focusing on Jesus Christ and His gospel.

Consider Alma the Younger. He rebelled and fought against the Church. His father, Alma, prayed and fasted. An angel appeared and called Alma the Younger to repentance. In that moment, Alma began to suffer “the pains of a damned soul.” In his darkest hours, he remembered his father teaching that Christ would come to atone for the sins of the world. As his mind caught hold on this thought, he pled with God for mercy. Joy was the result, a joy he described as exquisite! Mercy and joy came to Alma because he and his father focused on the Savior.

For parents with children who have strayed, take heart! Instead of wondering why an angel does not come to help your child repent, know that the Lord has placed a mortal angel in his or her path: the bishop, another Church leader, or a ministering brother or sister. If you keep fasting and praying, if you do not set a timetable or a deadline for God, and if you trust that He is stretching forth His hand to help, then—sooner or later—you find God touching the heart of your child when your child chooses to listen. This is so because Christ is joy—Christ is hope; He is the promise “of good things to come.” So trust Jesus Christ with your child, for He is the strength of every parent and every child.

Once he experienced joy in Christ, Alma the Younger lived with that joy. But how did he

koncentrējās uz savu mērķi, viņi guva panākumus, sasniedzot to, ko uzskatīja par neiespējamu, un izjuta lielu prieku. (Tāpat kā mēs — pārējie — Nigērijā!)

Līdzīgā veidā, kad mēs ignorējam pasaulē esošos traucēkļus un pievēršamies Kristum un Viņa evaņģēlijam, mums tiek garantēti panākumi, ko mēs pat nespējam visā pilnībā aptvert, un mēs varam izjust lielu prieku. Prezidents Rasels M. Nelsons mācīja: „Kad mēs vēršam savu dzīvi uz Jēzu Kristu un Viņa evaņģēliju, mēs varam just prieku neatkarīgi no tā, kas notiek — vai nenotiek — mūsu dzīvē.”

Es lūdzu, kaut Svētais Gars palīdzētu ikvienam no mums ņemt vērā prezidenta Nelsona aicinājumu — vērst savu dzīvi uz Jēzu Kristu un Viņa evaņģēliju, lai mēs varētu piedzīvot prieku Kristū, neatkarīgi no tā, kas notiek vai nenotiek mūsu dzīvē.

Mormona Grāmatā vairākos stāstos tiek raksturoti indivīdi, kuri mainīja savu dzīvi, pievēršoties Jēzum Kristum un Viņa evaņģēlijam.

Palūkosimies uz Almu, jaunāko. Viņš sacēlās un cīnījās pret Baznīcu. Viņa tēvs Alma lūdza un gavēja. Almam, jaunākajam, parādījās eņģelis un aicināja viņu nožēlot grēkus. Tajā brīdī Alma sāka ciest „nolādētas dvēseles sāpes”. Savās tumšākajās stundās viņš atcerējās tēva mācību par to, ka Kristus nāks, lai izpirktu pasaules grēkus. Kad viņa prāts pieķērās šai domai, viņš lūdza Dievu pēc žēlastības. Rezultāts bija prieks — prieks, kas, viņa vārdiem sakot, bija ārkārtīgs! Alma saņēma žēlastību un guva prieku, jo viņš un viņa tēvs pievērsās Glābējam.

Vecāki, kuru bērni ir nomaldījušies, sakopojiet drosmi! Tā vietā, lai brīnītos, kāpēc nenāk eņģelis, lai palīdzētu jūsu bērnam nožēlot grēkus, ziniet, ka Tas Kungs ir nolīcis viņa vai viņas ceļā kādu mirstīgu eņģeli: bīskapu, citu Baznīcas vadītāju vai kalpojošo brāli vai māsu. Ja jūs turpināsiet gavēt un lūgt, ja jūs neizvirzīsiet Dievam konkrētu laika grafiku vai termiņu un ja jūs ļaunajam uz to, ka Viņš pastieps Savu roku, lai palīdzētu, tad — agrāk vai vēlāk — jūs redzēsiet, ka Dievs pieskarsies jūsu bērna sirdij brīdī, kad jūsu bērns izvēlēsies klausīties. Tā notiek tāpēc, ka Kristus ir prieks, Kristus ir cerība, Viņš ir apsoliņš par nākamības labumiem. Tāpēc uzticiet savu bērnu Jēzum Kristum, jo Viņš ir katra vecākaun katra bērna spēks.

Kad Alma, jaunākais, bija pieredzējis prieku Kristū, viņš turpināja dzīvot ar šo prieku. Bet kā

maintain such joy even through difficulty and trial? He states:

“From that time even until now, I have labored without ceasing, [to] bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste. ...

“... And ... the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors. ...

“And I have been supported under trials and troubles of every kind.”

Joy in Christ began for Alma when he exercised faith in Him and cried for mercy. Then Alma exercised his faith in Christ by laboring to help others taste of the same joy. These continuous labors produced great joy in Alma even in trials and troubles of every kind. You see, “the Lord loves effort,” and effort focused on Him brings blessings. Even severe trials can be “swallowed up in the joy of Christ.”

Another group in the Book of Mormon who made Jesus Christ and His gospel the focus of their lives and found joy are those who founded the city Helam—a place where they could raise their children and enjoy the free exercise of their religion. This righteous people living good lives were enslaved by a marauding group and stripped of the fundamental human right to exercise religion. Sometimes bad things happen to good people:

“The Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

“Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.”

How did this people endure through their trials and suffering? By focusing on Christ and His gospel. Their troubles did not define them; rather, each of them turned to God, likely defining themselves as a child of God, a child of the covenant, and a disciple of Jesus Christ. As they remembered who they were and called upon God, they received peace, strength, and ultimately joy in Christ:

“Alma and his people did ... pour out their hearts to [God]; and he did know the thoughts of their hearts.

“And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto

viņš saglabāja šādu prieku pat grūtību un pārbaudījumu laikā? Viņš apgalvoja:

„No tā laika līdz pat šai dienai es esmu strādājis bez mitēšanās, lai ... vest[u] dvēseles pie grēku nožēlošanas; lai es varētu vest tās izbaudīt to ārkārtīgo prieku, ko izbaudīju es. ...

Jā, ... Tas Kungs dod man ārkārtīgi lielu prieku manu darbu augļos. ...

Un es tiku atbalstīts visādos pārdzīvojumos un grūtībās.”

Alma sāka priecāties Kristū, kad bija īstenojis ticību Viņam un dedzīgi lūdzis pēc žēlastības. Pēc tam Alma īstenoja ticību Kristum, strādājot, lai palīdzētu citiem izjust tādu pašu prieku. Šīs nepārtrauktās pūles ļoti iepriecināja Almu, pat saskaroties ar visāda veida pārbaudījumiem un grūtībām. Jūs redzat, ka „Tam Kungam patīk piepūle”, un piepūle, kas vērsta uz Viņu, nes svētības. Pat smagi pārbaudījumi var tikt „pārņemt[i] ar Kristus prieku”.

Citi ļaudis, par kuriem rakstīts Mormona Grāmatā un kuri savas dzīves laikā pievērsās Jēzum Kristum un Viņa evaņģēlijam un guva prieku, ir tie, kuri nodibināja Helama pilsētu — vietu, kur viņi varēja audzināt savus bērnus un baudīt reliģijas brīvību. Šo taisnīgo tautu, kas dzīvoja labu dzīvi, paverdzināja laupītāju banda un atņēma tai cilvēka pamattiesības uz reliģijas praktizēšanu. Dažkārt ar labiem cilvēkiem atgādās kaut kas nelāgs:

„Tas Kungs uzskatīja par vajadzīgu pārmācīt Savu tautu; jā, Viņš pārbaudīja viņu pacietību un viņu ticību.

Tomēr — tas, kas paļaujas uz Viņu, tas tiks paaugstināts pēdējā dienā. Jā, un tā tas bija ar šo tautu.”

Kā šī tauta izturēja savus pārbaudījumus un ciešanas? Viņi pievērsās Jēzum Kristum un Viņa evaņģēlijam. Viņu grūtības nenoteica viņu identitāti; tā vietā katrs no viņiem vērsās pie Dieva, visdrīzāk, raksturojot sevi kā Dieva bērnu, derības bērnu un Jēzus Kristus mācekli. Atceroties, kas viņi bija, un piesaucot Dievu, viņi saņēma mieru, spēku un galu galā prieku Kristū:

„Alma un viņa ļaudis ... izlēja savas sirdis [Dievam]; un Viņš zināja viņu sirds domas.

Un notika, ka Tā Kunga balss nāca pie viņiem viņu ciešanās, sakot: Paceliet savas galvas un turiet drošu prātu, jo Es zinu to derību, ko jūs esat noslēguši ar Mani; un Es derēšu ar Savu

me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.”

In response, the Lord did “ease the burdens ... upon [their] shoulders. ... Yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and withpatience to all the will of the Lord.” Note that these Saints let their troubles, suffering, and trials be swallowed up in the joy of Christ! Then in due time, He showed Alma the way for escape, and Alma—a prophet of God—led them to safety.

As we focus on Christ and follow His prophet, we too will be led to Christ and the joy of His gospel. President Nelson has taught: “Joy is powerful, and focusing on joy brings God’s power into our lives. As in all things, Jesus Christ is our ultimate exemplar, ‘who for the joy that was set before him endured the cross’ [Hebrews 12:2].”

My mother recently passed away; it was a shock. I love my mother and did not plan on losing her so young. But through her passing, my family and I have experienced both sorrow and joy. I know because of Him, she is not dead—she lives! And I know because of Christ and the priesthood keys restored through the Prophet Joseph Smith, I will be with her again. The sorrow of losing my mom has been swallowed up in the joy of Christ! I am learning that to “think celestial” and “let God prevail” includes focusing on the joy available in Christ.

He lovingly invites, “Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest.” In the name of Jesus Christ, amen.

tautu un atbrīvošu viņus no jūga.”

Sniedzot atbildi, Tas Kungs „atvieglo[ja] slogus, kas ... [bija] uzlikti [viņu] pleciem. ... Jā, Tas Kungs stiprināja viņus, ka viņi viegli varēja nest savus slogus, un viņi visā priecīgi un arpacietību pakļāvās Tā Kunga gribai.” Nemiet vērā, ka šie svētie ļāva, lai viņu grūtības, ciešanas un pārbau-dījumi tiktu Kristus prieka pārņemti! Pēc tam, kad pienāca īstais brīdis, Viņš parādīja Almam ceļu, kā izbēgt, un Alma — Dieva praviets — izveda viņus drošībā.

Ja mēs pievērsīsimies Kristum un sekosim Viņa pravietim, arī mēs tiksīm vadīti pie Kristus un Viņa evaņģēlija prieka. Prezidents Nelsons ir mācījis: „Prieks ir spēcīgs, un koncentrēšanās uz prieku ienes Dieva spēku mūsu dzīvē. Visās lietās Jēzus Kristus ir mūsu vislabākais paraugs, „kas Viņam sagaidāmā prieka vietā krustu ir pacietis” [Ebrejiem 12:2].”

Mana māte nesen aizgāja mūžībā; tas bija šoks. Es mīlu savu māti un nebiju plānojis viņu zaudēt tik agri. Taču caur viņas aiziešanu mēs ar ģimeni esam izjutuši gan bēdas, gan prieku. Es zinu, ka, pateicoties Viņam, viņa nav mirusi — viņa dzīvo! Un es zinu, pateicoties Kristum un priesterības atslēgām, kas tika atjaunotas caur pravieti Džozefu Smitu, es atkal būšu ar viņu. Bēdas par manas mātes zaudēšanu ir tikušas pār-ņemtas ar Kristus prieku! Es mācos to, ka „domāt celestiāli” un „ļaut Dievam gūt virsroku” — tas nozīmē arī koncentrēties uz prieku, kas pieejams Kristū.

Viņš mīloši aicina: „Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt.” Jēzus Kristus Vārdā, āmen.